

תלמודו בידו

דף לג עמוד ב

- א] נפח בשופר ללא כוונה שיצא קול, או תקע לשיר, ויצאו תקיעות כשרות, האם יצא ?
- ב] שמע קול שופר ממי שלא התכוון להוציא את השומע, האם יצא ?
- ג] מהו שיעור אורך התרועה והתקיעה ?
- ד] מנין שתוקעים בשופר בראש השנה ולא בכלי שיר אחר ?

א] נופח: לא יצא. כגון הנופח ללא כוונה שיצא ממנו קול, או שהתכוון לתקוע קולות קצרים שאין בהם שיעור תקיעה, ויצא לו קול תקיעה כשרה. לשיר: לרבא יצא. ואף שלא התכוון לתקוע לשם מצוה, מצוות אינן צריכות כוונה.

ב] לר' זירא לא יצא.

ג] תרועה: "יום תרועה יהיה לכם", מתרגם אונקלוס יום יבכא יהא לכון. לתנא במשנה, יבכה היינו קול הַיְלָלָה, כאדם הבוכה ומיילל בקולות קצרים ותכופים זה לזה. לכן שיעור התרועה, שלש יבכות, כלומר שלשה קולות כל שהם. לתנא בברייתא, יבכה היינו קול הגניחה מתוך כאב לב, שהוא ארוך קצת. ולכן שיעור התרועה כשלשה שברים, שהם ארוכים קצת.

תקיעה: אורכה כשיעור התרועה.

ד] לענין יום הכיפורים של שנת היובל נאמר "והעברת שופר תרועה בחודש השביעי בעשור לחודש ביום הכיפורים". ו"בחודש השביעי" מיותר, שהרי ידוע שיום הכיפורים חל בחודש השביעי. אלא ללמד שיהיו כל התרועות של החודש השביעי שוות, והיינו על ידי שופר.